

STATUTUL COMUNEI ILVA MICĂ
JUDEȚUL BISTRIȚA-NĂȘĂUD

CAPITOLUL I. DATE GENERALE PRIVIND COMUNA ILVA MICĂ

ART. 1. Comuna Ilva Mică, ca unitate administrativ-teritorială, este persoană juridică de drept public cu capacitate juridică deplină, care posedă un patrimoniu și are inițiativa în tot ceea ce privește administrarea intereselor publice locale, exercitându-și autoritatea, în condițiile legii pe teritoriul delimitat prin lege.

ART. 2. În documentele vechi, localitatea este menționată sub următoarele denumiri: Ilva (1576-1577), Ilova (1601-1686), Illva (1687-1764), Illua (1723), Illoa (1735), Illova Mikio (1771), Ilva-mika sau în ungurește Kis-Ilova (1808), Ilva-Mică, în ungurește Kis Ilva (1803).

În prezent se folosesc doar formele Ilva și Ilua. În timpul stăpânirii maghiare, prin influența administrației și a comandurii, localitatea era cunoscută sub denumirea Kisilva. Locuitorii satului se numesc ilvani, iloani sau iluani. Etimologia, este de părere N. Drăganu, pare a fi de origine slavonă: **il=lut, lutoasă** + sufixul **ova**, ceea ce s-ar traduce prin Vale lutoasă. Trebuie menționat faptul că toate localitățile dispuse de-a lungul văii Ilva, poartă acest nume Ilva Mică, Leșu Ilvei, Poiana Ilvei, Măgura Ilvei, Ilva Mare și Lunca-Ilvei.

ART. 3. Potrivit Legii nr. 351/2001 privind Planul de amenajare a teritoriului național comuna Ilva Mică este unitate administrativă de rangul IV.

CAPITOLUL II.

***ÎNTINDEREA TERITORIULUI ADMINISTRATIV SI DELIMITAREA
TERITORIALĂ. DATE GEOMORFOLOGICE***

ART. 4. (1) Comuna Ilva Mică este așezată pe valea Someșului Mare, la confluența lui cu râul Ilva, într-o zonă așezată pe linia dintre Carpații Orientali vulcanici și Piemonturile Transilvaniei, în partea vestică a munților Bârgăului. Ea se

întinde pe o suprafață de 6 km, în lungime și 3 km de-a lungul văii Ilva și a văii Someșului.

(2) Comuna Ilva Mică se găsește situată în partea de nord a câmpiei Transilvaniei, zona de trecere de la dealuri domoale la zona deluroasă înaltă, altitudinea medie este de 700 metri. Relieful este dispus haotic, văile sunt largi, cu tendințe mlăștinoase, fără linii morfologice directoare, fără terase

(3) Vecinii comunei Ilva Mică sunt: spre vest, la o distanță de 5 km se mărginește cu comuna Feldru, la sud cu comunele Josenii-Bârgăului și Livezile, spre nord peste dealuri pe Someș, în amonte, cu orașul Sângeorz-Băi, la o distanță de 7 km, în est cu satul Poiana-Ilvei 9 km și Ilva Mare, iar în sud-est cu comuna Leșu.

Comuna Ilva-Mică are o suprafață totală de 5035 ha teren.

(4) Suprafața teritoriului administrativ al comunei este de 5.250 ha, structurată după cum urmează:

- **suprafață agricolă după modul de folosință 2218 ha**, din care: arabil 380 ha, pășuni 369 ha, fânețe 1460 ha, livezi 9 ha;

- **suprafață cu terenuri neagricole 3032 ha;**

- **suprafață cu păduri și alte terenuri cu vegetație forestieră 1855 ha;**

- **suprafață cu apă și bălți 94 ha;**

- **suprafață ocupată cu construcții: 53 ha;**

- **suprafață căi de comunicații și căi ferate 104 ha;**

- **suprafață cu terenuri degradate și neproductive 926 ha.**

Din suprafața de 5.035 ha teren comunal, suprafața de **4580 ha e proprietate privată** astfel:

- **suprafață agricolă după modul de folosință 1931 ha**, din care: arabil 380 ha, pășuni 112 ha, fânețe 1430 ha, livezi 9 ha;

- **suprafață cu terenuri neagricole 2649 ha;**

- **suprafață cu păduri și alte terenuri cu vegetație forestieră 1681 ha;**

- **suprafață ocupată cu construcții: 45 ha;**

- **suprafață cu terenuri degradate și neproductive 923 ha.**

(5) Date sintetice despre echiparea teritoriului. În decembrie 2010 existau un nr. de **1070 de locuințe**, din care locuințe în **proprietate publică 4** și locuințe în **proprietate majoritar privată 1062**. **Suprafața total locuibilă – 40509 mp**, din care suprafața locuibilă **proprietate majoritară de stat - 366 mp** și suprafața locuibilă – **proprietate majoritar privată 10143 mp**. **Lungimea totală a rețelei simple de distribuție a apei potabile 2,2 km.**

(6) Rețeaua hidrografică, trilaterală Someșului Mare, este formată din Valea Leșului și afluenții acesteia. Astfel, afluenții din stânga ai Văii Leșului, de la est la vest: Valea Cusărița, Valea Ursului, Valea Cheii și Valea Ștefăniții (Toca), sunt

afluenți direcți ai Văii Ilvei, din stânga. Din partea dreaptă, rețeaua hidrografică este aproape inexistentă, câteva pâraie care în timpul secetos își pierd apa, fiind cunoscuți ca torenți: valea Hărănilor, valea Scroafei, etc.

(7) Localitatea Ilva Mică prezintă caracteristicile comunelor de munte, întindere mare, neregularități în așezare, distanțe mari de la o casă la alta, terenul de șes al comunei nefiind suficient pentru populația existentă, cauze care i-au determinat pe localnici să-și construiască casele pe dealuri. Vatra satului se află pe prima terasă a văii Ilvei, care prezintă mai multe meandre dictate de rocile care au opus rezistență apei, forțând deplasarea spre stânga a cursului lăsând pe ambele maluri terase, care constituie terenurile de bază pentru construcții și cel mai bun teren pentru agricultură.

(8) Clima este temperat continentală moderată, caracteristică zonei de dealuri și munți mijlocii, cu versanți expuși vânturilor vestice, cu o temperatură medie anuală de 6-8°C.

(9) Precipitațiile atmosferice sunt bogate datorită influenței circulației oceanice din vest baltice din nord-est, ele oscilând între 700-900 mm anual. Cele mai multe precipitații cu cea mai mare cantitate cad vara. Luna cu cantitatea cea mai redusă de precipitații este ianuarie, iar luna cea mai ploioasă iunie.

Precipitațiile sub formă de zăpadă cad în sezonul rece, prima zi strat de zăpadă fiind datată ca 8 noiembrie și stratul de zăpadă poate să dureze 80-100 zile.

(10) Solurile sunt de tipul celor brune roșcate de pădure brune acide podzoluri scheletice și aluvionare de luncă, au repartiție corelată cu natura rocilor și dispun de o fertilitate scăzută.

CAPITOLUL III. ISTORICUL COMUNEI

ART. 5. Cursul superior al Someșului Mare, începând de la izvor și până la satul Mocod, a purtat din timpuri străvechi denumirea de Valea Rodnei (“Vallis Rodnensis”) sau “Rodna Völgye”, în documentele ungurești. Cele mai vechi documente istorice referitoare la ținut, adevăresc existența unei singure populații românești, care din cele mai vechi timpuri alcătuiau un teritoriu autonom, “Districtus Rodnensis” sau “Districtus Vallis Rodnensis” (din a doua jumătate a secolului al XV-lea).

Mai devreme (sec. XIII), ținutul primește denumirea de Țara Năsăudului (“Terra Naswod”). Până la 1241, centrul în jurul căruia gravitau satele de pe Someșul Mare, era cetatea Rodna. Anul 1241 marchează prima apariție în Transilvania a tătarilor. Cea mai prielnică cale de acces era pasul Rodnei. Cu toată rezistența

rodnenilor, tătarii ocupă cetatea și se năpustesc în josul văii Someșului și pe dealurile din apropiere.

După trecerea puhoiului tătăresc, viața reintră în normal în valea Someșului. Regii maghiari încep să-i trateze pe românii din valea Rodnei ca persoane având nevoie de ei pentru a putea face din Rodna un punct însemnat de pază la hotarele nord-estice, atât de des amenințate. În 1264, regele maghiar Ștefan cel Sfânt, dăruiește ținutul Năsăudului comitatului Hazos, după care în 1453 regele Ladislau Posthumul o dăruiește lui Ioan Corvin, orașul Bistrița cu domeniul aparținător acestuia care constă din 20 de sate săsești din împrejurime.

După mai multe schimbări de proprietar, în 1472 Matei Corvin donează valea Rodnei orașului Bistrița, donație asupra căreia se revine în 1475, cu specificația că fiecare locuitor al văii Rodnei se bucură de toate drepturile, obiceiurile, grațiile și privilegiile de care se bucură orașul Bistrița și cetățenii lui. Aceste prevederi nu au fost respectate, Țara Năsăudului pierzându-și autonomia, prin încorporarea teritoriului ei la orașul Bistrița.

Începând cu anul 1475, începe lupta continuă a românilor din valea Rodnei împotriva exploatării sistematice proiectate de magistratura Bistrița, o luptă purtată cu mijloace inegale, în care românii au fost întotdeauna învinși, și care a durat, cu o scurtă întrerupere de stăpânire moldovenească până la instituirea regimentului de grăniceri în Țara Năsăudului.

În secolul al XVII-lea, locuitorii văii Rodnei ajung sub stăpânirea sașilor bistrițeni, în situația de iobagi. Ei luptă pe toate căile pentru recunoașterea situației înscrise în diploma lui Matei Corvin din 1457. Ceea ce apasă greu pe românii someșeni era zeciuală pe toate produsele, prestări de lucru și robota. Situația existentă în valea Rodnei era, adeseori de nenumărate mișcări de trupe sau războaie ce se purtau în această parte a Transilvaniei.

Prima mențiune documentară a Ilvei Mici se face în anul 1552, sub forma Ilva, deși ca nume de apă trebuie să fi fost cunoscut cu mult mai înainte. Între 1538-1552 Rodna cu satele Maieru, Sângeorz, Ilva și Feldru, au aparținut orașului Bistrița, ca plătitoare de bir. Din această cauză Ilva Mică apare în registrele de dare abia în 1552.

În documentele vremii, localitatea este menționată sub următoarele denumiri: Ilva (1576-1577), Ilova (1601-1686), Illva (1687-1764), Illua (1723), Illoa (1735), Illova Mikio (1771), Ilva-mika sau în ungurește Kis-Ilova (1808), Ilva-Mică, în ungurește Kis Ilva (1803).

În 1704 începe răscoala antihabsburgică, condusă de Francisc Rakokzi II, răscoala a cărei arie se întinde și în ținutul Bistriței. La 24 iunie 1704 Bistrița, asediată de curți. Pactul încheiat prevede ca orașul cu districtul și cu Rodna, se pun la dispoziția lui Rakokzi. Locuitorii trebuiau să furnizeze alimente și provizii pentru

ambele tabere. Astfel în perioada 13 noiembrie-1 ianuarie 1708, satele Rebrîșoara, Rebra, Vărarea, Feldru, Ilva, Sângeorz-Băi, Maieru și Rodna, au furnizat în magazia din Dumitra, pentru un singur regiment de cuirășeri (imperiali) 787 găleți de grâu, 2668 de ovăz, 272 măji de carne și 200 de care de fân.

La câțiva ani după acest război are loc o mare ultimă invazie a tătarilor (1717) care pătrund din Moldova în Ardeal prin pasul Rodnei și valea Someșului.

În a doua jumătate a sec. al XVIII-lea, continuă lupta împotriva tendințelor de aservire totală a românilor someșeni de către satele săsești bistrițene. Rezistența românilor a avut un epilog favorabil, ca urmare a înființării în 1762 a Regimentului II de graniță Năsăudean.

În 1775 începe revolta propriu-zisă a districtului Năsăudean, revoltă care își va găsi epilogul în formarea graniței în 1762. Satele românești adresează plângeri contelui Gabriel Bethlem și Tablei Regești din Târgul-Mureș. Se cere intervenția contelui și a Mariei Teraza, pentru ca "să se mențină în situația noastră veche, adică în sărăcia noastră și în moșiile primite de la strămoșii noștri și aceasta să ni le apere". Această petiție este semnată de fruntașii comunelor someșene. Din Ilva semnează: Ion Vărărean și Petre Gaci.

Toate intervențiile românilor rămân fără rezultat, ceea ce duce la pregătirea unor acțiuni mai eficiente, cum a fost revolta din Feldru, condusă de Ștefan Cute Nimigeanul. La acesta au participat și locuitori ai Ilvei : Petru Gaci, Ion Casota, Gavrilă Plăieș, Ion al lui Vasile cel Mare și Gavrilă Sângeorzan. Motivul principal al acestor revolte a fost noul sistem de încasare al dărilor și condiția de iobagi impusă locuitorilor satelor românești. La 15 februarie 1760 apare rezoluția în privința litigiului dintre români și sași. Punctele principale ale acestui act se referă la faptul că valahii sunt recunoscuți ca oameni liberi și nu ca iobagi.

Ilva Mică a făcut parte din Compania a VII-a, a Regimentului de infanterie. Sediul companiei era la Feldru, iar comandamentul era la Toressant. Ca urmare a insistențelor generalului Siskovici, la 9 ianuarie 1760, orașul Bistrița înmânează generalului actul de cedare a văii Rodnei, dar problema delimitării hotarelor dintre satele săsești și cele românești grănicerești, nu se va rezolva. Lupta grănicerilor din cele 5 sate someșene este o luptă pentru posedarea pământului ce li se cuvenea de drept.

În timpul revoluției din 1848-1849, conflictele de hotare continuă. Astfel primarul Ilvei-Mici, Andron Vasile Sott (poreclit Roșu), împreună cu cosilierii săi și de comun acord cu satele Feldru și Nepos, au dat foc într-o noapte edificiilor sătești de pe teritoriul lor. La Ilva au fost aprinse o moară și o cârciumă, ambele proprietatea sașilor din Iad (Livezile). În 22 iunie 1849, prin intrarea trupelor rusești în Ilva-Mică,

începând bătălia dintre ruși și revoluționarii maghiari, între Ilva și Feldru, în lunca Someșului numită Budin.

În anul 1906 s-a dat în folosință calea ferată Ilva-Mică-Rodna Veche, iar în luna decembrie 1938 calea ferată Ilva-Mică-Vatra-Dornei. În anul 1907-1908 s-a dat în folosință calea fabrica de cherestea.

În timpul primului război mondial au fost distruse gara C.F.R., fabrica de cherestea, precum și locuințele din apropiere. Din Ilva au fost chemați sub arme 60 de bărbați, dintre care 42 au murit pe câmpul de luptă.

În noiembrie 1918 s-a constituit în comună garda națională, formată din 11 cetățeni și comandată de Buia Maxim. Efortul poporului român a fost încununat de marele act al Unirii Transilvaniei cu România, semnat la 1 Decembrie 1918 la Alba-Iulia. La acest mare eveniment participă din Ilva Mică dascălul Damian Nechiti.

În amintirea eroilor căzuți în primul război mondial, în 1935 s-a ridicat în centrul comunei un monument din granit pe a cărui placă de bronz se află gravate cuvintele: "Eroilor neamului 1914-1919, "țara recunoscătoare".

În timpul crizei economice din 1929-1933 au loc numeroase conflicte de clasă îndreptate contra ofensivei capitalului și monopolurilor străine. Documentele vremii atestă numeroase greve ale muncitorilor forestieri din valea Someșului, a Ilvelor, care lucrau în cadrul societății "Regna". Printre fabricile cuprinse de valul de greve s-a numărat și fabrica din Ilva-Mică, care a intrat în grevă de la 11 aprilie 1933. Urmare a creșterii combativității muncitorilor de la fabrica de cherestea este și greva organizată în 1938, între 5 mai și 7 iunie cu avansuri neînsemnate. Printre organizatorii Grevei amintim pe Istrate Ștefan, Marica Macedon, Marica Dumitru, etc.

Dictatul de la Viena prin care României i se lua o parte din Ardealul de nord, stârnind un val de revolte care s-au manifestat sub diferite forme. Astfel, în ziua de 8 septembrie 1940, la Bistrița, în Piața Unirii, s-au adunat 7000 de reprezentanți ai populației din județ, printre care și 17 cetățeni din Ilva Mică.

Alături de populația română cele mai grele suferințe au avut de îndurat evreii, fiind deportate 49 de persoane în lagărele morții.

Evenimentele din decembrie 1989 n-au adus prea multe schimbări economice și sociale comunei, mai ales pentru că localitatea nu era cooperativizată.

CAPITOLUL IV. **POPULAȚIA COMUNEI**

ART. 6. Conform ultimului recensământ al populației și al locuințelor octombrie 2012, populația stabilă a comunei este de 3222 persoane.

• componența etnică: români – 3190, maghiari – 2, rromi – 10, germani - 13, ucranieni – 2.

- componența confesională: ortodoxi – 2816, penticostali – 321, creștini de rit vechi – 9, reformați – 2, romano-catolici – 1, greco-catolici – 35, martorii lui Iehova – 2 și nedeclarați - 17.

Determinată de factori naturali, economici, social-politici sau biologici, populația comunei a cunoscut o continuă evoluție ascendentă, iar în ultimii 20 de ani una descendentă. După construcțiile militare și recensămintele efectuate, după desființarea regimentului de graniță, evoluția populației se prezintă astfel: în anul 1733 – 225, anul 1962 – 571, anul 1764 – 690, anul 1785 – 120 (scăderea bruscă a populației de datorează emigrărilor care au avut loc datorită persecuțiilor de după răscola din 1784), anul 1835 – 740, anul 1867 – 934, anul 1877 – 1873, anul 1910 – 1637, anul 1918 – 1345, anul 1920 – 1830, anul 1945 – 1954, anul 1966 – 3594, anul 1988 – 3750, anul 1992 – 3762, anul 2002 – 3480 și ultimul recensământ din anul 2012 – 3222 de persoane.

CAPITOLUL V.

AUTORITĂȚILE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE LOCALE

Art. 7. Autoritățile administrației publice prin care se realizează autonomia locală sunt consiliul local, ca autoritate deliberativă, și primarul, ca autoritate executivă. Consiliul local și primarul funcționează ca autorități ale administrației publice locale și rezolvă treburile publice din comună, în condițiile legii.

Art. 8. Consiliul local și primarul comunei își desfășoară activitatea în sediul primăriei, situat în comuna Ilva Mică, nr. 200, județul Bistrița-Năsăud.

Art. 9. (1) Consiliul local al comunei Ilva Mică a fost constituit în baza Hotărârii nr. 22/23.06.2012. Consiliul Local al comunei Ilva Mică a fost ales în anul 2012, prin vot universal, egal, direct, secret și liber exprimat, pentru un mandat de 4 ani care poate fi prelungit în caz de război sau de catastrofă.

(2) Numărul membrilor consiliului local este de 13 potrivit art. 29 din Legea nr. 215/2001 privind administrația publică locală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care își desfășoară activitatea în cadrul a 3 comisii de specialitate, în principalele domenii de activitate, astfel:

1. Comisia pentru agricultură, activități economico-financiare, muncă și protecție socială, juridică și de disciplină;

2. Comisia pentru amenajarea teritoriului și urbanism, protecția mediului și turism;

3. Comisia pentru învățământ, sănătate și familie, protecție copii, tineret și sport, socio-culturală și culte.

(3) Structura politică a membrilor consiliului local se prezintă în următoarea formă:

Nr. Crt.	Numele si prenumele	Lista pe care a candidat
0	1	2
1.	Benkó Alexandru-Simion	Partidul Social Democrat
2.	Beșa Emil	Partidul Democrat Liberal
3.	Buhai Marinel	Partidul Democrat Liberal
4.	Marcu Simion	Partidul Social Democrat
5.	Muntean Lucian-Vasile	Partidul Democrat Liberal
6.	Mușină Ilie	Partidul Democrat Liberal
7.	Nechiti Dionisie-Grigore	Partidul Democrat Liberal
8.	Nechiti Vasile	Partidul Democrat Liberal
9.	Nicoară Dorel-Ilie	Partidul Democrat Liberal
10.	Pop Victor	Partidul Social Democrat
11.	Prangate Octavian	Partidul Democrat Liberal
12.	Sîngeorzan Aurel	Partidul Democrat Liberal
13.	Cioncan Valentin-Valer	Partidul Democrat Liberal

Art. 10. (1) Primarul îndeplinește o funcție de autoritate publică. Primarul asigură respectarea drepturilor și libertăților fundamentale ale cetățenilor, a prevederilor Constituției, precum și punerea în aplicare a legilor, a decretelor Președintelui României, a hotărârilor și ordonanțelor Guvernului, a hotărârilor consiliului local. Dispune măsurile necesare și acordă sprijin pentru aplicarea ordinelor și instrucțiunilor cu caracter normativ ale miniștrilor, ale celorlalți conducători ai autorităților administrației publice centrale, ale prefectului, precum și a hotărârilor consiliului județean, în condițiile legii.

(2) Primarul comunei Ilva Mică, reprezintă comuna în relațiile cu alte autorități publice, cu persoane fizice sau juridice române și străine, precum și în justiție. Primarul conduce serviciile publice locale.

(3) Primarul comunei Ilva Mică, domnul Horea Aurel a fost ales de cetățeni prin vot universal, direct, egal, secret și liber exprimat, la alegerile locale din 2012 pentru un mandat de 4 ani.

CAPITOLUL VI.

CĂI DE COMUNICAȚII, INSTITUȚII, ACTIVITĂȚI ECONOMICE ȘI SERVICII PUBLICE DE PE TERITORIUL COMUNEI

Secțiunea 1. Căile de comunicație

ART. 11. Comuna Ilva Mică se află între punctele de întâlnire a drumurilor care vin dinspre Năsăud și trec spre Rodna Veche și Valea Bârgăului peste Srâmba. Comuna Ilva Mică este strabatută de următoarele căi de comunicații:

- Drumul DJ – 172D traversează comuna de la sud la nord, făcând legătura între localitățile Feldru și Sîngeorz-Băi pe distanța de 5 km, alcătuit din îmbrăcăminte de asfalt.

- Drumul județean Strîmba trece prin comuna pe o distanță de 7 km drum pietruit și face legătura între Ilva Mică și Josenii Bîrgăului.

- Drumul județean 17 D Ilva Mică – Lunca Ilvei ce trece prin comună pe o distanță de 7 km, alcătuit din îmbrăcăminte de asfalt.

- Calea ferată Timișoara-Iași ce face legătura între Transilvania și Moldova, trece prin comună pe o distanță de 14 km, iar gara CFR din comună este un important nod de cale ferată, de aici plecând și legătura de cale ferată Ilva Mică–Rodna. Pe lângă gara mare pe raza comunei mai este o haltă – Strâmba și o gară – Leșu Ilvei.

Rețelele electrice de înaltă tensiune străbat comuna pe o distanță de 12 km, iar cele de medie tensiune pe o distanță de cca 28 km.

Secțiunea 2. Instițiile din domeniul educației, culturii, sănătății, asistență socială

a) Învățământ

Art. 12. Rețeaua școlară este formată din două școli, Școala gimnazială nr. 1 și Școala gimnazială nr. 2, o grădiniță cu 5 grupe de copii, din care o grupă cu program prelungit și încă 3 grădinițe cu program normal.

Școala generală nr.1 a fost edificată în anul 1954 și în anul 1972 s-au adăugat încă 6 săli de clasă. În prezent dispune de 10 săli de clasă, 3 cabinete, 1 laborator și 1 sală de gimnastică și un teren de sport. Școala generală nr. 2 a fost construită în 1962

, iar în prezent dispune de 6 săli de clasă și 1 cabinet. Numărul cadrelor didactice care lucrează la cele două școli este de 35, din care 8 în învățământul primar și 27 în cel gimnazial. Numărul elevilor înscriși în învățământul este de 373, din care 184 în învățământul primar și 189 în cel gimnazial.

În anul 2008 ambele școli au fost reabilitate.

b) Activitatea cultural-artistică

Art. 13. În comună s-a constituit în 1958-1971 un nou cămin cultural, o sală de cinematograf (actualmente nefolosită), o bibliotecă comunală și 2 biblioteci școlare. În prezent, o dată cu darea în folosință a noii primării s-a construit și o sală de nunți.

Biblioteca comunală a avut în anul 1988 un număr de 10137 volume, iar în decembrie 2011 un număr de 11906 de volume. La nivelul bibliotecii s-a implementat programul Bibionet din anul 2010, care are dispune de 4 calculatoare și un număr de 837 de utilizatori.

c) Sănătatea

Art. 14. În anul 1947 s-a constituit dispensarul sătesc și dispensarul de întreprindere cu staționar C.F.R. În anul 1966 erau 4 medici, 2 asistenți medicali și 3 surori. În prezent există 1 medic de familie, 1 medic stomatolog, 2 asistente.

Există punct farmaceutic cu orar permanent.

d) Asistența socială la nivel local

Art. 15. Consiliul local și Primarul ca autorități publice locale, au datoria de a crea condițiile necesare de aplicare și derulare a programelor sociale. Pentru aceasta, administrația locală dispune de un compartiment de specialitate care urmărește realizarea la nivel local a măsurilor de asistență socială în domeniul protecției persoanelor cu venituri mici, a persoanelor singure, a persoanelor vârstnice, a persoanelor cu handicap, protecției copilului și familiei.

CAPITOLUL VII. PRINCIPALELE FUNCȚIUNI ECONOMICE

a) Economia

Art. 16. Fiind situată în zonă de munte, comuna Ilva-Mică a fost prima din șirul de comune montane din aval de Someș și de pe Ilva care nu a putut fi cooperativizată.

Din cele mai vechi timpuri ocupația de bază a locuitorilor a fost agricultura, ramură cu puține culturi care se pretează climei comunei și creșterea animalelor.

În ceea ce privește agenții economice, la nivelul comunei își desfășoară activitatea 71 de societăți comerciale, 9 agenți economici care au ca principală

activitate comerțul, 9 agenți economici care au ca și activitate prestări servicii, respectiv 114 au ca și activitate creșterea animalelor.

b) Agricultura

Art. 17. Activitatea economică (agricultura) se desfășoară cu predilecție în gospodăriile populației. În anul 2011 existau un număr de 1067 de gospodării.

Numărul de animale:

	Numărul de Animale
Bovine total	1286
Cabaline (ecvine)	142
Porcine (suine)	515
Ovine total	5930
Din care oi+mioare	5590
Caprine	340
Păsări	6849
Familii de albine	403

Structura culturilor agricole:

Cultura	Suprafața recoltată (ha)	Producția medie/tone
Grâu	20 ha	44
Ovăz	10 ha	18
Cartofi	190 ha	3420
Porumb boabe	153 ha	459
Nutreț	17 ha	459
Tomate	2 ha	20
Ceapă	3 ha	60
Usturoi	2 ha	4
Varză	3 ha	45
Ardei	1 ha	15
Castraveți	2 ha	24
Rădăcinoase	2 ha	40
Fasole	2 ha	20
Vinete	1 ha	12

Pentru lucrarea terenului arabil pe raza comunei există la diverși proprietari un număr de aproximativ 11 tractoare cu întreaga gamă de utilaje anexe.

În consecință, agricultura s-a dezvoltat în strânsă interdependență cu creșterea animalelor, care aici în comună sunt folosite atât ca furnizoare de produse, cât și ca ajutoare indispensabile în muncile agricole și transporturi.

Comuna Ilva Mică a practicat și practică aproape toate ocupațiile tradiționale specifice poporului român și zonei sale.

Culesul din natură, fructe de pădure, ciuperci, albinăritul, pescuitul, vânătoarea, până la lucruri complexe - apicultura, păduritul, numeroase meșteșuguri și industrii populare. Totuși ocupația de bază este creșterea animalelor în predilecție cu speciile bovină și ovină, cu dezvoltarea păstoritului sedentar (pe lângă casă), în vatra satului, păstoritul local (pe Imaș), dar mai ales păstoritul de transumanță în munte.

Pădurile reprezintă una din bogățiile comunei. Ocolul Silvic Plaiurile heniului R.A se ocupă la ora actuală de conservarea, protejarea și dezvoltarea pădurii.

c) Poșta și telecomunicații

Art. 18. În comună funcționează un oficiu poștal, cu o gama variata de servicii, iar numărul abonaților la telefonie fixă este de peste 600. De asemenea, funcționează și telefonie mobilă, iar în ultimii ani mulți locuitori și-au conectat calculatoarele la internet.

CAPITOLUL VIII. TITLUL DE FIU/FIICĂ AL/A COMUNEI. TITLUL DE CETĂȚEAN DE ONOARE

a) Secțiunea I - Titlul de fiu/fiică al/a comunei

Art. 19. (1) Persoanele născute în comună primesc la împlinirea vârstei de 18 ani titlul și certificatul fiu/fiică al comunei.

(2) Modelul titlului și certificatului de fiu/fiică al/a comunei se stabilesc prin hotărârea consiliului local.

Art. 20. Acordarea titlului și certificatului de fiu/fiică al/a comunei se face în cadrul unor festivități anuale ce se organizează prin grija primarului.

b) Secțiunea II - Titlul de cetățean de onoare

Art. 21. Legea nr. 215/2001 privind administrația publică locală, republicată, cu modificările și completările ulterioare reglementează modalitatea de acordare a titlului de „*Cetățean de Onoare*”, persoanelor cu merite deosebite.

Art. 22. Titlul de „Cetățean de Onoare” al comunei Ilva Mică se poate acorda:

a) unor personalități politice, științifice sau culturale care, prin activitatea lor socio-profesională, au contribuit la realizarea unor noi legături științifice, culturale sau economice cu efecte favorabile comunei Ilva Mică;

b) celor care, prin activitatea lor cotidiană creează în țară sau peste hotare o imagine deosebită comunei și României, având ca rezultate realizarea unor puternice legături economico-sociale sau de alta natură, în beneficiul cetățenilor comunității noastre sau care au contribuit la dezvoltarea și modernizarea comunei;

c) cetățenilor români sau străini care desfășoară activități caritabile în comuna Ilva Mică, beneficiari ai acestei activități fiind orfani, bătrânii, copii abandonati, persoanele cu handicap sau care prin activitatea lor au contribuit la sporirea patrimoniului comunei;

d) persoanelor din domeniul învățământului care prin activitatea lor au contribuit la pregătirea elevilor care au obținut rezultate deosebite la concursurile și olimpiadele școlare organizate la nivel național și interațional;

e) persoane din domeniul culturii și artei, care prin creațiile și operele lor au contribuit la îmbogățirea patrimoniului spiritual al comunei;

f) sportivilor născuți sau formați în comuna Ilva Mică, cu rezultate excepționale în competițiile sportive naționale și internaționale;

g) altor persoane cu merite deosebite în domeniul politic, juridic sau administrativ, economic, social-cultural, învățământ, sănătate, sport, culte, dezvoltare urbanistică și protecția mediului sau alte domenii, care sunt îndreptățite să primească acest titlu;

h) foștii deținuți politici sau veterani de război care prin activitățile lor ulterioare au adus o contribuție deosebită la realizarea unei imagini pozitive a comunei Ilva Mică;

i) celor care au trecut în eternitate, dar care, prin prestigioasa lor activitate au promovat o imagine favorabilă comunei Ilva Mică.

Art. 23. Titlul de „Cetățean de Onoare” al comunei se poate acorda la inițiativa primarului, a consilierilor locali, a reprezentanților unor instituții, asociații sau organizații, precum și a persoanelor fizice.

Art. 24. (1) Titlul de „Cetățean de Onoare” al comunei Ilva Mică se aprobă cu votul majorității consilierilor în funcție, în ședință ordinară sau extraordinară și se va aduce la cunoștința cetățenilor comunei, prin afișare și publicare pe site-ul instituției.

(2) Înmânarea titlului de cetățean de onoare se conferă în cadrul unor festivități solemne organizate de primar.

(3) Diploma prin care se atestă titlul de cetățean de onoare al comunei va conține în mod obligatoriu însemnele specifice comunei, stema României, semnătura și sigiliul primarului.

(4) Cheltuielile ocazionate de conerirea titlului de „Cetățean de Onoare” se suportă din bugetul local.

Art. 25. Acordarea titlului de „Cetățean de Onoare” conferă titularului următoarele drepturi:

- înscrierea în Cartea de onoare a comunei Ilva Mică;
- participarea la desfășurarea unor activități și manifestări culturale, științifice, la solemnitățile și ceremoniile organizate în comună;
- accesul gratuit la spectacolele și manifestațiile științifice, cultural-artistice și sportive de pe raza comunei Ilva Mică la care Primăria comunei este organizator;
- acordarea de facilități fiscale aprobate de Consiliul local.

Art. 26. Statutul de „Cetățean de Onoare” presupune următoarele obligații:

- participarea la sesiunile solemne ale Consiliului local, atunci când se adresează o asemenea invitație;
- acceptarea prezenței la unele acțiuni care vizează interesele fundamentale ale comunității și sprijinirea soluționării unor probleme conform competenței și capacității profesionale;
- furnizarea informațiilor importante, transmise pe adresa executivului, în ce privește eventualele modificări ale statutului personal, în principal de ordin socio-profesional.

Art. 27. (1) Titlul de „Cetățean de Onoare” al comunei poate fi retras celor care prin activitatea lor aduc atingere intereselor comunei, prestigiului său ori dovedesc o comportare nedemnă.

(2) Retragera titlului de „Cetățean de Onoare” al comunei se face de către consiliul local la propunerea motivată a primarului și se aduce la cunoștință persoanelor în cauză.

Art. 28. Titlul de „Cetățean de Onoare” al comunei se pierde dacă persoanele în cauză aduc atingere intereselor fundamentale ale României și poporului român, drepturile și libertăților individuale și colective ale omului sau sunt condamnate printr-o hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă la o pedeapsă privativă de libertate.

Art. 29. Pierderea, retragera titlului de „Cetățean de Onoare” al comunei Ilva Mică se aprobă cu votul majorității consilierilor în funcție, în ședință ordinară sau extraordinară și se va aduce la cunoștința persoanelor în cauză.

CAPITOLUL IX.

EXERCIȚAREA DREPTURILOR CETĂȚENEȘTI

Art. 30. Cetățenii comunei Ilva Mică au dreptul de a participa la viața politică, economică, socială și cultural-sportivă. Drepturile cetățenilor de a participa la viața comunei sunt exercitate în mod democratic prin următoarele instrumente: referendum local, adunarea cetățenească (populară), inițiative, audiențe, consultări.

Referendumul local

Art. 31. Problemele de interes deosebit din unitățile administrativ-teritoriale pot fi supuse aprobării locuitorilor, prin referendum local, în condițiile Legii nr. 3/2000 privind organizarea și desfășurarea referendumului, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 32. Delimitarea teritorială a comunelor, orașelor, municipiilor și județelor se stabilește prin lege. Orice modificare a limitelor teritoriale ale acestora se poate efectua numai prin lege și numai după consultarea prealabilă a cetățenilor din unitățile administrativ-teritoriale respective prin referendum, care se organizează potrivit legii. În acest caz organizarea referendumului este obligatorie.

Art. 33. (1) Problemele supuse referendumului local se stabilesc de consiliile locale, după caz, la propunerea primarului.

(2) Cetățenii sunt chemați să se pronunțe prin „DA” sau „NU” asupra problemei supuse referendumului, decizând cu majoritatea voturilor valabil exprimate la nivelul unității administrativ-teritoriale respective.

Adunarea cetățenească

Art. 34. (1) Cetățenii comunei pot fi consultați și prin adunări cetățenești organizate de primar, la inițiativa acestuia ori a unei treimi din numărul consilierilor în funcție.

(2) Convocarea adunării cetățenești se face prin aducerea la cunoștință publică a scopului, datei și a locului unde urmează să se desfășoare aceasta.

(3) Adunarea cetățenească este valabil constituită în prezența majorității reprezentanților familiilor și adoptă propuneri cu votul a jumătate plus unu din numărul celor prezenți.

(4) Propunerile care se fac în cadrul adunărilor cetățenești se consemnează într-un proces-verbal și se înaintează primarului, care le va supune dezbaterii consiliului local în prima sedință, în vederea stabilirii modalităților concrete de realizare și de finanțare, dacă este cazul.

(5) Soluția adoptată de consiliul local se aduce la cunoștință publică prin grija secretarului.

Art. 35. În cazul în care o asociație legal constituită sau o altă autoritate publică a cerut în scris dezbateri de un proiect de act normativ, autoritatea publică în cauză este obligată să organizeze dezbateri publice, în cel mult 10 zile. Autoritatea publică în cauză trebuie să analizeze toate recomandările referitoare la proiectul de act normativ în discuție.

CAPITOLUL X.

PATRIMONIUL PUBLIC ȘI PRIVAT AL COMUNEI ILVA MICĂ

Art. 36. Potrivit legii, patrimoniul unității administrativ-teritoriale este alcătuit din bunurile mobile și imobile care aparțin domeniului public al unității

administrativ-teritoriale, domeniului privat al acesteia, precum și drepturile și obligațiile cu caracter patrimonial.

Art. 37. Domeniul public al comunei Ilva Mică a fost aprobat prin Hotărârea Consiliului local Ilva Mică nr. 19 din 20.04.2012 și cuprinde:

- Drumurile comunale, vicinale și străzile cu trotuarele aferente;
- Podurile, podețele precum și zonele de protecție ale acestora;
- Piețe agroalimentare;
- Pădurile și terenurile cu vegetație forestieră, pășuni și drumuri forestiere;
- Cursuri de apă: torente apă și/sau pâraie;
- Terenurile și clădirile în care își desfășoară activitatea consiliul local și primăria, precum și instituțiile publice de interes local, alte clădiri și terenuri;
- Statui, monumente de interes local.

Art. 38. Domeniul privat al comunei Ilva Mică este alcătuit din bunuri aflate în proprietatea comunei și care nu fac parte din domeniul public. Domeniul privat este supus dispozițiilor de drept comun, dacă prin lege nu se prevede altfel.

Art. 39. Bunurile aflate în patrimoniul comunei se inventariază anual prin grija primarului.

Art. 40. (1) Bunurile din domeniul public al comunei sunt inalienabile, insesizabile și imprescriptibile. Ele nu pot fi înstrăinate, ci numai concesionate sau închiriate, în condițiile legii.

(2) Consiliul local al comunei Ilva Mică hotărăște ca bunurile ce aparțin domeniului public să fie concesionate ori închiriate. Concesionarea ori închirierea se face prin licitație publică.

(3) Consiliul local hotărăște cu privire la cumpărarea și vânzarea bunurilor ce fac parte din domeniul privat, în condițiile legii.

(4) Consiliul local poate da în folosință gratuită, pe termen limitat, bunuri mobile și imobile proprietate publică sau privată locală, persoanelor juridice fără scop lucrativ, care desfășoară activitate de binefacere sau de utilitate publică ori serviciilor publice.

(5) În litigiile privitoare la dreptul de concesiune, închiriere sau la dreptul de proprietate asupra bunurilor concesionate sau închiriate comuna Ilva Mică este reprezentată de primar. Primarul poate împuternici o persoană cu studii superioare juridice de lungă durată din cadrul aparatului de specialitate al primarului sau un avocat care să reprezinte interesele unității administrativ-teritoriale, precum și ale autorităților administrației publice locale respective, în justiție.

CAPITOLUL XI
SIMBOLURILE SPECIFICE COMUNEI, DENUMIRI,
ACORDURI, ASOCIERI, COOPERARE CU ALTE UNITĂȚI
ADMINISTRATIV-TERITORIALE DIN ȚARĂ SAU STRĂINĂȚATE

a) Secțiunea I - Simbolurile specifice ale comunei

Art. 41. Consiliul local stabilește, în baza consultării populației, simbolurile specifice ale comunei, conform tradițiilor istorice și culturale.

Art. 42. Însemnele specifice comunei sunt: stema și sigiliile.

Art. 43. (1) Stema comunei Ilva Mică urmează să fie adoptată prin proiect de Consiliu local și apoi înaintată Guvernului spre aprobare.

(2) Evidența, păstrarea, utilizarea și aplicarea sigiliilor și ștampilelor pe actele emise Primăria Ilva Mică este reglementată prin Dispoziția Primarului nr. 248/28.07.2011.

b) Secțiunea II - Denumirile

Art. 44. (1) Atribuirea sau schimbarea de denumiri pentru comuna se face potrivit Ordonanței Guvernului nr. 63/2002.

(2) Atribuirea sau schimbarea denumirilor de străzi, piețe și obiective de interes public, se face de către consiliul local, prin hotărâre, cu avizul obligatoriu al Comisiei de atribuire, înființată prin ordin al Prefectului.

(3) La atribuirea sau schimbarea de denumiri se va ține cont de: activitatea unor personalități proeminente ale vieții cultural-științifice, economice și social-politice din țară; nume de eroi locali căzuți pentru libertatea și întregirea neamului românesc, persoane care s-au distins în mod deosebit în viața comunei, denumiri din toponimia locală; date aniversare deosebite din istoria comunei.

c) Secțiunea III – Acorduri, asocieri, cooperare cu alte unități administrativ-teritoriale din țară sau străinătate

Art. 45. (1) Acordurile, asocierile, cooperările cu alte unități administrativ-teritoriale din țară sau străinătate sunt reglementate de Legea administrației publice locale nr. 215/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Inițiativa unităților administrativ-teritoriale de a coopera și de a se asocia cu unități administrativ-teritoriale din străinătate, precum și de a adera la o asociație internațională a unităților administrativ-teritoriale va fi comunicată Ministerului Afacerilor Externe și Ministerului Administrației și Internelor, în vederea avizării.

(3) După avizare se aprobă de către Consiliul local asocierea sau cooperarea și Primarul este împuternicit să semneze Acordul de Asociere sau Cooperare în cadrul unei ședințe festive, la care participă reprezentanții autorităților locale ale celor două părți semnatare și alți invitați de seama ai comunei și județului.

(4) Derularea cooperării, se realizează prin:

- sprijinirea la nivel local a colaborării în domeniul industrial, comercial, inclusiv investiții, precum și cooperarea directă între firme;
- realizarea în comun a unor acțiuni, lucrări, servicii sau proiecte de interes public local
- participarea la târguri și expoziții;
- sprijinirea relației de cooperare în domeniul cultural și sportiv;
- susținerea colaborării între biblioteci, grupuri de autori locali;
- planificarea și organizarea unor evenimente, în contextul relației de cooperare reciprocă.

CAPITOLUL XII

DISPOZIȚII FINALE

- Art. 46. (1)** Statutul comunei Ilva Mică va fi adus la cunoștința locuitorilor comunei prin afișare la sediul propriu și pe siteul instituției.
- (2)** Prezentul Statut se completează cu alte reglementări în vigoare.